

שופשקר בברית מילה, מסתלק ממנה יהו"ה וشد"י, ושותה עליו שטן שהוא אל אחר, הנחש שורה במקום של יהו"ה מבפנים, ושם הפות שורה במקום של שד"י מבחוץ, וזהו שאמר הקטוב את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא שב בתשובה וסובל מפני ישורים להעביר אותו הנחש שם ואת שם הפוט שלו, שהיא צרעת ממארת, עם כמה מחלות ומכות, עד שלא נשאר בו בשר שהוא עפר, וסוד הדבר - ועפר אחר יקח וטה את הבית, משומש שונח שuper לחמו, עד שתperfנס מאותו בשור לא יזוז ממנה, וענין חשוב בכתה. מה בmittah פניו משתנות. והרי במו זה העני פניו משתנות. פרשוחה כרם זلت לבני אדם, מה זה כרם זلت? אלא מי שציריך לבריות פניו משתנות ככרום, וכמה נישיות של יסורים נושא אותן הנחש ההוא.

ולא עוד, אלא שענין חשוב במצרע, מה מצרע וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני. מה מצרע מחוץ למ沉נה מושבו, כך עני ערום ומחוץ. ועניות לישראל היא לישראל במקום צדעת, וארכעה דיווקנותם הם (נון) בארכעה צבעי הצדעת, והם גען לבן אדרמדם ירקך בהרת שחורה, הרי ארבעה, וכלם יש מקומות ידועים בגוף, ומהם באים לבני אדם כמה מחלות. לבן ואדרמדם חלב טמא וכבד, ירקך - מריה, מהם בהרת שחורה - שחול, ומהם נובעים ארבעה מימי מחלות, והן מריה לבנה, מריה ארמה, מריה ירקה, מריה שחורה.

ואם שב בתשובה, יורד עליו סם חיים שהוא שכינה, ונאמר בה

סופי תיבות יהו"ה, ובודאי מאן דמשקר בברית מילה, אסתלק מגיה יהו"ה וshed"i, ושריא עליה שטן דאייהו אל אחר, חוויא שריא באתר דיהו"ה מלגאו, ושם מות שריא באתר דshed"i מלבר, ודא אייה דאמר קרא (במדבר יט) את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא תב בתיבתא, וסביל בפה יוסרין (דף ס"ו ע"ב) לא עברא והוא חוויא מפטון, ולסם הפות דיליה, דאייה צרעת ממארת, בכמה מרעין ומכתשין, עד שלא אשפкар ביה בשרא דאייה עפרא, ורزا דמלה (יקרא יד מב) ועפר אחר יקח וטה את הבית, בגין דנחש עפר לחמו, עד דיתperfנס מההוא בשרא לא יזוז מגיה, וענין חשוב פפת, מה מיתה אנטוי משטפין, גונן דא עני אנטוי משטפין, והא אוκמוּהו (מלחים יט) כרם זלוט לבני אדם, מי כרום זלוט, אלא מאן דאצטריך לבריתא אנטוי משטפין בפרום, ובכמה נשוכין דיסורין נשיך לייה ההוא חוויא.

ולא עוד אלא דענין חשוב במצורע, מה מצורע (יקרא כג מה) וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני, מה מצורע מחוץ למ沉נה מושבו, כך עני ערום ויחף, ועניותא ايיה לישראל באתר דצדעתא, ואربع דיווקין איןין (ס"א גנוין), באربع גונין דצדעת, ואינון גען לבן אדרמדם ירקך בהרת שחורה, הא ארבע, וכלחו אית לון אתרין ידיען בגופא, ומגהון אתיין לבני נשא בפה מרעין, לבן ואדרמדם חלב טמא וכבד, ירקך מריה, בהרת שחורה שחול, ומגהון נבעין ארבע מיגי מרעין, ואינון מריה תורא, מריה סומקא, מריה ירока, מריה אוכמא.

ואם תב בתיבתא, נחית עלייה שם חיים דאייה שכינה, ואטמר בה (ישעה